

Čís. 38.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. ledna 1920,

kterým provádí se zákon ze dne 18. prosince 1919, č. 1 Sb. z. a n. z r. 1920, jímž se mění některá ustanovení trestního řádu ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., a zákonného článku XXXIII. z r. 1896.

Na základě článku V. zákona ze dne 18. prosince 1919, č. 1 Sb. z. a n. z r. 1920, nařizuje se toto:

§ 1.

K § 11 tr. ř. uh.:

Písemná podání, která byla učiněna telegraficky, musí být opakována podáním písemným ve formě pro ně jinak předepsané, nedostávaly-li se telegramu podstatné zákonné náležitosti. Náležitosti podpisu strany neb advokáta může být vyhověno dodatečným krátkým písemným projevem souhlasu s obsahem telegramu nebo projevem jeho schválení.

Písemné podání musí se státi nejdéle do tří dnů po uplynutí lhůty, která jest pro dotčené písemné podání stanovena, není-li však lhůty takové, do tří dnů po dojití telegramu. Ve lhůty tyto buďtež vpočteny i dny, kdy podání šlo poštou. Bude-li zmeškána tato třídní lhůta, nelze již k telegramu přihlížeti.

Předpisů těchto nelze užiti, bydlí-li strana nebo její zmocněnec zřízený pro tu záležitost právní v místě soudu, u kterého jest učiniti podání, v jeho obvodu, neb v obvodu sborového soudu prvé stolice tomuto soudu nadřízeného. Písemná podání na soud, která se dějí telegraficky, musí v tomto případě být opakována ve formě vůbec pro ně předepsané ještě před uplynutím lhůty, jinak nesmí být k telegramu přihlíženo a podání jest pokládati za opožděné.

§ 2.

K § 51 rak. trest. řádu a § 16 tr. ř. uh.:

Zásad zde vyslovených budiž užito ve všech případech, kdy trestní řízení provádí se u soudu, u něhož platí jiné právo než u soudu místa spáchaného činu.

Rovněž budiž zásad těch použito, jde-li o otázku, zda čin zakládá skutkovou povahu činu trestného soudem neb politickým úřadem nebo je-li vůbec beztrestný.

Výkon trestů uložených dle uherského trestního zákona v té části republiky Československé, kde platí dosud rakouský trestní zákon a řád, dějž se s přiměřeným zřetelem na příslušná ustanovení uherského trestního zákona a to trest stát-

ního vězení (§ 35 uh. tr. z.) v trestnici pro muže v Plzni a v trestnici pro ženy v Řepích. Trest káznice (§ 28 tr. z. uh.) může být vykonán v každé trestnici, trest uzamčení (§ 18 zákonného čl. XL. z roku 1879) v každé věznici okresního soudu.

§ 3.

K §§ 98 a 143 rak. tr. ř.:

O způsobu uschování věcí, jež jest prohlášiti propadlými, platí vůbec ta ustanovení, která platí pro ostatní věci vzaté do uschování soudního (§ 102 a násl. soudní instrukce, § 32 prov. nař. k trestnímu řádu a § 266 j. ř. s.).

§ 4.

K § 406 tr. ř. rak.:

Změna místa výkonu trestu na svobodě je přípustna v celém území státním (§ 406 rak. tr. ř. a § 512 tr. ř. uh.). Jde-li o výkon trestu v území, kde platí jiné trestní právo, než dle něhož bylo nalezeno rozsudkem, a neshodnou-li se úřady povolané jinak k rozhodování o změně místa výkonu trestu (§ 406 rak. tr. ř. a § 512 tr. ř. uh.), rozhodne ministerstvo spravedlnosti.

§ 5.

K § 458 tr. ř. rak. a § 541 tr. ř. uh.:

Je-li užito záznamu o odsouzení místo protokolu a rozsudku, je ze zničení spisů i po uplynutí lhůty určené jinak ku zničení trestních spisů ve všech přestupkových vyloučen záznam nahražující protokol a rozsudek. Odkazuje-li záznam ten na místě uvedení osobních poměrů obviněného na spisy (trestní oznámení, protokol) nebo, odkazuje-li záznam na místo náležitosti uvedené v § 260, č. 1 rak. tr. ř., a v § 327 druhém odstavci a) uh. tr. řádu na trestní oznámení, jsou i tyto části spisu vyloučeny ze zničení.

V těchto případech budiž na spisu učiněn červeným inkoustem záznam ihned po vynesení rozsudku: „Ze zničení vyloučeno čís.“.

Záznam o rozsudku nesmí být použito tehdy, má-li být rozsudek doručen, ku př. proto, že se žádá opis rozsudku soukromým účastníkem nebo, je-li jeho potřebí ku vyrozumění úřadu nadřízeného obžalovanému.

Objeví-li se nutnost vyhotovení nálezu rozsudečného později, buďtež údaje potřebné k vyhotovení vzaty ze spisů, na něž se záznam odvolává.

Poukazu na spisy nelze v záznamu užiti tehdy, náležejí-li spisy ty jinému soudu.

Záznam o vzdání se opravných prostředků
buď podepsán mimo strany i soudcem.

§ 6.

K § 514 tr. ř. uh.:

Ke zprávám o žádostech za milost trestanců
buď přiložen i výtah z protokolu o disciplinárním
potrestání v ústavu, zpráva o zdravotním stavu
vězně, pak všechny trestní spisy, týkající se tře-
stance neb jeho spoluvinníků. Nemohou-li býti
spisy proti spoluvinníkům předloženy, musí býti
alespoň oznámeno, jak byli potrestáni a zda a
pokud se stali účastnými již dříve prominutí
trestu.

§ 7.

Nařízení toto nabývá účinnosti ihned; pro-
vedením jeho pověřuje se ministr spravedlnosti.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.
Švehla v. r.
Sonntág v. r.
Dr. Veselý v. r.
Prášek v. r.
Dr. Winter v. r.

Dr. Hodža v. r.
Dr. Heidler v. r.
Dr. Franke v. r.
Houdek v. r.
Hampl v. r.
Habrman v. r.

Čís. 39.

Zákon ze dne 16. ledna 1920

o právním postavení úředníků v kancelářích vy-
sokých škol československých.

§ 1.

Ke službě v kancelářích vysokých škol česko-
slovenských se ustanovují úředníci:

- a) konceptní (se vzděláním vysokoškolským),
 - b) aktvářští, kvesturní a kancelářští (se vzdělá-
ním středoškolským),
- a to vesměs po veřejném konkursu.

Tituly a systemisaci míst provede vláda na-
řízením.

§ 2.

Konceptní úředníci mohou býti ustanovováni
v IX. hodnostní třídě. Návrh na jejich jmenování
činí akademický senát nebo profesorský sbor vy-
soké školy ministerstvu školství a národní osvěty.

§ 3.

K dosažení konceptního místa žadatel má
prokázati, že vykonal studia na fakultě věd práv-
ních a státních, všechny theoretické státní zkou-
šky právnické a praktickou zkoušku právnickou.
Dále musí se vykázati administrativní nebo jinou
praxí aspoň dvouletou.

§ 4.

Akademický senát nebo profesorský sbor
může se schválením ministerstva školství a ná-
rodní osvěty ustanoviti pro kancelář vysoké
školy rektorátní (univerzitní) konceptní síly vý-
pomocné. Honorování těchto sil bude upraveno
nařízením. Nařízením jest též upravití, zda a do
jaké míry jest počítati praxi těchto sil jakožto
předběžnou praxi pro vykonávání praktických
zkoušek. Rektorátní síly výpomocné mají proká-
zati, že vykonal studia na fakultě věd právnické
a státních a všechny theoretické státní zkoušky
právnické.

§ 5.

Pro úředníky aktvářské platí ustanovení
§§ 1 až 4 zákona ze dne 15. května 1919, č. 262
Sb. z. a n., o aktvárech s těmito odchylkami:

- a) pro službu v kancelářích univerzitních musí
prokázati, že vykonal zkoušku dospělosti na
ústavech typu gymnasiijního,
- b) k titulům stanoveným v § 3 zákona o aktvá-
rech sluší přidati: rektorátní.

Podrobnější ustanovení o konání aktvářské
zkoušky budou vydána nařízením.

§ 6.

Kvesturní úředníci musí se vykázati, že vy-
konali kromě zkoušky dospělosti na střední škole
zkoušku ze státního účetnictví nebo praktickou
zkoušku z oboru služby účetní a pokladniční.
Pro univerzitní kanceláře požaduje se zkouška
dospělosti na ústavu typu gymnasiijního.

§ 7.

Kancelářští úředníci musí se vykázati, že vy-
konali zkoušku dospělosti na střední škole, pro
univerzitní kanceláře na ústavu typu gymnasiijní-
ního.

Úředníci tito mohou býti převzati do stavu
úředníků aktvářských, jestliže po delší, nejméně
třileté praxi v kanceláři vysoké školy, vykonají
zkoušku aktvářskou.

§ 8.

Úředníky aktvářské, kvesturní a kancelářské
ustanovuje akademický senát nebo profesorský
sbor se schválením ministerstva školství a ná-
rodní osvěty.